

Spm. nr. S 1775

Til *socialministeren* (8/8 94) af:

Birgitte Husmark (SF):

»Mener ministeren, at det vil fremme ligestillingen mellem kønnene på arbejdsmarkedet, hvis antallet af plejehjemspladser for ældre mennesker og antallet af daginstitutionspladser for børn i højere grad svarede til behovet, end det i dag er tilfældet?«

Begrundelse

I den netop udgivne publikation »Kvinder i økonomien« giver ministerens kollega økonomiministeren udtryk for, at det, der skal til for at opnå fuld ligestilling, er, at kvinder kan og vil sætte krav igennem. Det ville således være et godt sted at starte at sikre kvinders og mænds frie valg med hensyn til at påtage sig omsorgsfunktioner ved at skaffe det tilstrækkelige antal institutioner.

(Besvaret sammen med spm. nr. S 1774).

Spm. nr. S 1784

Til *sundhedsministeren* (9/8 94) af:

Birgitte Husmark (SF):

»Vil ministeren redegøre for de principper, der ligger bag udmålingen af den godtgørelse for følgevirkningerne af en i ryggen fejlagtigt efterladt kanyle, der opdages efter over 2 års ulidelige smerter, som Ekstra Bladet omtaler den 9. august 1994, idet spørgeren går ud fra, at det er patientforsikringen, der er nået frem til godtgørelsesbeløbet på 7.210,66 kr.?«

Begrundelse

Således som sagen foreligger oplyst i Ekstra Bladet, er den dybt krænkende for den almindelige retsfølelse. At udmåle et så beskedent beløb må nødvendigvis opfattes som manglende forståelse for de lidelser, den skadelidte har gennemgået, og vil også signalere, at »systemet« ikke anser den lægelige fejl for særlig alvorlig.

Svar (17/8 94):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Sagen henhører ikke under lov om patientforsikring. Loven finder kun anvendelse på

skader, der er forårsaget efter lovens ikrafttræden den 1. juli 1992. Den pågældende skade er forårsaget før dette tidspunkt og falder derfor uden for lovens dækningsområde.

Jeg har ikke nærmere kendskab til den konkrete sag, som er afgjort af Aalborg Sygehus' forsikringsselskab.

Jeg kan af artiklen i Ekstra Bladet forstå, at udmåling af godtgørelse er sket efter reglerne i § 3 i lov om erstatningsansvar. Efter erstatningsansvarslovens § 3 udgør godtgørelse for svie og smerte for tiden fra skadens indtræden, indtil skadelidtes helbredstilstand er blevet stationær, faste beløb for hver dag, den skadelidte er henholdsvis sengeliggende og syg uden at være sengeliggende. De pågældende beløb udgjorde på skadestidspunktet henholdsvis 130 kr. og 70 kr. pr. dag. Hele godtgørelsen forrentes fra skadestidspunktet, indtil betaling sker, jf. erstatningsansvarslovens § 16.

Spm. nr. S 1852

Til *sundhedsministeren* (22/8 94) af:

Birgitte Husmark (SF):

»Hvorledes har Sundhedsstyrelsen/Sundhedsministeriet gjort de danske elværker bekendt med den konklusion, som Sundhedsstyrelsen drager af rapport nr. 1 fra den af Sundhedsministeriet nedsatte ekspertgruppe vedrørende ikke-ioniserende stråling, nemlig at »man bør tilstræbe at undgå linieføring af ledninger til vekselstrømshøjspænding tæt på bygninger«, således at der under alle omstændigheder ved nyetablering af installationer tages størst mulige sikkerhedshensyn?«

Begrundelse

Spørgsmålet bedes besvaret generelt, men udspringer af en konkret sag fra Torup i Nordsjælland, hvor en transformerstation er blevet placeret tæt ved bolig og daginstitution, uden at dette problem har været forelagt grundejeren, der på givne foranledning uden besvær kunne have anvist en i denne sammenhæng mere hensigtsmæssig placering.

Svar (29/8 94):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Efter offentliggørelsen af den første rapport fra SEIIS (Sundhedsministeriets Ekspertgruppe vedrørende Ikke-Ioniserende Stråling):